

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/194/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206997
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617206997.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobkyne: N. H., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, M. T., zastúpenej JUDr. Dušanom Jančim, advokátom so sídlom I. XXX, M. G., proti žalovanému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, M. T., zastúpenému JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou so sídlom H. XX, M. G., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11C/28/2017-270 zo dňa 20.6.2019, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiadna zo strán sporu **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 11C/28/2017-270 zo dňa 20.6.2019 rozhodol tak, že súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal: byt číslo XX, nachádzajúci sa vo vchode č. XX, na X.. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX, postaveného na parcele registra KN-C č. 467/17, zastavané plochy a nádvoria o výmere 456 m², spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku parcely registra KN-C č. 467/17 vo veľkosti 7348/307986, všetko zapísané Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie M. T., obec M. T., okres M. G., v hodnote 65 000 eur, látkovú zelenú rohová sedáciu súpravu desaťročnú v nulovej hodnote, látkovú zelenú rovnú sedáciu súpravu pätnásťročnú v nulovej hodnote, drevený stôl so šiestimi stoličkami z masívu osemnásťročný v nulovej hodnote, obývaciu stenu v mahagónovej farbe štyridsaťročnú v nulovej hodnote, konferenčný stolík v mahagónovej farbe v nulovej hodnote, dve postele z masívu spolu s perinákmi pätnásťročné v nulovej hodnote, práčku zn. Whirlpool dvadsaťpäťročnú v nulovej hodnote, sklenený luster v tvare taniera v spálni desaťročný v nulovej hodnote, dvojité stojacu lampu striebornej farby desaťročnú v nulovej hodnote, kameru zn. Sony DCR 8100E v nulovej hodnote a kameru zn. Sony DCR-2100 v nulovej hodnote. Do výlučného vlastníctva žalovaného súd prikázal: garáž súpisné číslo XXX, postavenú na parcele registra KN-C č. 978/17, zastavané plochy a nádvoria o výmere 22 m², zapísanú Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie M. T., obec M. T., okres M. G., v hodnote 5 000 eur, športovú kameru zn. GoPro Hero v nulovej hodnote a motorku zn. Honda CBF 600 v hodnote 1.000 eur. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému vyrovnávací podiel vo výške 34.632,76 eur do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že návrh v prejednávanej veci podala žalobkyňa dňa 27.10.2017, ktorým sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. 4C/149/2016, právoplatným XX.XX.XXXX. K dohode o vyporiadaní BSM medzi bývalými manželmi nedošlo, preto sa žalobkyňa domáhala, aby vyporiadanie BSM vykonal súd. Po vykonanom rozsiahlom dokazovaní súd prvej inštancie rozhodol tak, ako bolo uvedené vyššie, vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uviedol, že odvolaním napáda najmä výrok I., III. a VI., a taktiež záver súdu prvej inštancie vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého súd nezahrnul do masy BSM vo výške 121.239 eur, ktoré žalobkyňa postupne vyberala bankomatovou kartou, alebo prevádzala na neznáme čísla účtov zo spoločného účtu manželov v rokoch 2006 - 2012. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne určil celkovú sumu aktív patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď celková suma aktív predstavuje podľa odvolateľa nie sumu 71.000 eur, ale sumu 84.547,73 eur. Nesprávnosť napadnutých výrokov kryje najmä v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), tiež je daný dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rovnako podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ nesúhlasí so žalobkyňou, ktorá tvrdila, že sumu 121.239 eur za obdobie od 01.01.2006 do 30.04.2012 použila na domácu spotrebu (strava, drogéria), pretože išlo o domácnosť dvoch osôb. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že finančné prostriedky v neurčitej výške boli použité na splátku motorových vozidiel alebo na akýkoľvek iný účel, toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala. Pokiaľ by žalobkyňa v konaní aj tvrdila, že finančné prostriedky vo výške 121.239 eur, ktoré bez vedomia a súhlasu žalovaného postupne vyberala zo spoločného účtu, už ku dňu zániku BSM neexistovali, musela by súčasne preukázať, že ich použila spôsobom, ktorý nezakladá povinnosť ich nahradiť. Preto podľa odvolateľa súd nemohol dospieť k skutkovému a právnomu záveru, že v rozhodnom období malo dôjsť k výraznej neurčitej spotrebe, čím mali byť finančné prostriedky vo výške 121.239 eur ku dňu zániku BSM spotrebované. Tento záver je úplne nesprávny, svojvoľný a v hrubom rozpore s vykonaným dokazovaním. Čo sa týka finančných prostriedkov vo výške 10.000 eur z titulu sporenia mladých, pokiaľ žalobkyňa nepoprela tvrdenia žalovaného o výške sporenia a neuviedla vlastné skutkové tvrdenie o úhrnej výške sporenia, potom žalobkyňa preukázala vyplatenie sumy len dvom deťom po 331,94 eur, preto zostávajúca časť vo výške 9.336,12 eur podľa odvolateľa mal súd zahrnúť do masy BSM a túto vyporiadať. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že tento nesprávne do masy BSM nezaradil motorové vozidlo zn. Peugeot 301. Súd prvej inštancie vec nesprávne vecne posúdil, keď do masy BSM zaradil motorku zn. Honda CBF 600, ktorú žalovaný 24.10.2014 daroval svojej dcére G. C.. Žalobca považuje výrok súdu prvej inštancie I., ktorým prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne byť, nie je riadne a dostatočne odôvodnený. Žalovaný poukazuje na to, že neprikázanie nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva by vzhľadom na preukázané výbery bankomatovou kartou a preukázané prevody na viaceré neznáme účty by bolo nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale by odôvodňovalo neuplatnenie zásady rovnakých podielov pri vyporiadaní. Záver súdu prvej inštancie o lepšej možnosti žalobkyne zabezpečiť finančné prostriedky na vyrovnanie podielov od dvoch detí - G. H. a G. H., zatiaľ čo žalovaný má možnosť získať finančné prostriedky len od jedného dieťaťa - G. C., bez toho, aby súd mal minimálnu vedomosť o solventnosti každého z nich, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je výsledkom chybného hodnotenia dôkazov. Ďalším kritériom, ktoré mal súd prvej inštancie pri rozhodnutí prikázať byť do výlučného vlastníctva žalovaného vziať do úvahy, je to, či a ako sa žalobkyňa zaslúžila o udržanie spoločného majetku, t. j. akým spôsobom nakladala so spoločnými finančnými prostriedkami, keď dôvod opakovaných výberov a prevodov finančných prostriedkov na neznáme účty v súhrne na 120.000 eur, žiadnym spôsobom nepreukázala. Žalovaný považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za rozhodnutie, ktoré nie je riadne odôvodnené, je nepreskúmateľné, vykazuje znaky arbitrárnosti a extrémneho nesúladu medzi skutkovými zisteniami súdu a jeho právnymi závermi. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie odňal žalovanému právo na spravodlivé súdne konanie a porušil zásadu „rovnosti zbraní“. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. Žalobkyňa v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že súd sa nedostatočne vysporiadal s viacerými skutočnosťami a nesprávne posúdil skutkový stav, keď rozhodol tak, že žalobkyňu zaviazal vyplatiť žalovanému vyrovňavací podiel vo výške

34.632,76 eur. Súhlasí s prikázaním bytu do jej výlučného vlastníctva, pretože je nesporné, že sa väčšou mierou pričínila o zveľadenie predmetného bytu, ktorého väčšiu časť aj užíva a v tomto byte aj prijíma návštevy. Nesúhlasí však s výškou finančných prostriedkov, ktorú súd uznal ako osobný vnos do predmetného bytu. V konaní bolo opakovane tvrdené, že celková cena rekonštrukcie bola 12.276 eur, o čom predložila bločky za časť materiálu a zvyšok bol preukázaný rozpisom položiek na rekonštrukciu vypracovaným žalobkyňou. Žalovaný ani raz nenamietal, že by sa táto rekonštrukcia uskutočnila, že by ju vykonala za menšiu sumu. Po celý čas tvrdil len to, že tieto finančné prostriedky boli hradené zo spoločného účtu, čo ona vyvrátila predložením listinných dôkazov, ako aj svedeckou výpoveďou syna G. H.. Celková rekonštrukcia jadra bytu, čiže kuchyne, kúpeľne, dverí, radiátorov a niektorých izieb nemôže stáť iba 3.282,21 eur. Súd pri hodnotení dôkazov a tvrdení mal vychádzať aj z toho, či dané dôkazy korešpondujú s objektívnym stavom, ako aj s tzv. "zdravým rozumom", teda či obstoja nielen vo svetle ďalších dôkazov, ale či takéto dôkazy s tvrdeniami obstoja aj pri konfrontácii s realitou. Nesúhlasí ďalej s názorom súdu, že motorové vozidlo Mitsubishi ASX nepatrí do podielového spoluvlastníctva. Poukazuje na to, že žalovaný účelovo menil svoje tvrdenia o pôvode finančných prostriedkov na kúpu motorového vozidla, keď pôvodne tvrdil, že ich získal z vyplatenia podielu na dedičstve po nebohom otcovi, resp. z predaja domu po poručiteľovi vo výške 25.000 eur. Toto tvrdenie sa v priebehu pojednávania ukázalo ako nepravdivé, najmä na základe kúpnej ceny za predmetný dom, ktorá bola vo výške 54.000 eur a výnos z predaja sa mal rozdeliť medzi dedičov, každému z nich po 1-ine. Žalovaný tak z predaja domu dostal 13.500 eur a k tomu pripočítame aj finančnú hotovosť vo výške 2.100,24 eur. Žalovaný tak v priebehu pojednávania účelovo začal tvrdiť, že časť peňazí vo výške 13.000 eur dostal darom od svojej sestry, ktorá mala mať tieto peniaze od ich otca K. H. a po jeho smrti ich rozdeliť. Naopak, doteraz tvrdil, že prostriedky získal výlučne z dedičstva, resp. z vyplateného podielu na dedičstve. Aj keď súd v odôvodnení argumentuje, že na tvrdenie o poskytnutí peňazí sestrou žalovaného neprihliada, pretože nebolo preukázané ani osvedčením o dedičstve ani iným dôkazom ako tvrdením svedkyne, súd v následnom texte uvádza, že aj keď nebolo preukázané, že žalovaný dostal od sestry sumu 13.000 eur, súd nemá dôvod neveriť, že niečo dostal. Podľa odvolateľky súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a na ich základe dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, keď žalobkyňu zaviazal vyplatiť žalovanému vyrovnávací podiel vo výške 34.632,76 eur. Podľa nej by od tejto sumy mala byť odpočítaná zvyšná cena suma rekonštrukcie vo výške 8 993,79 eur, keďže súd do celkovej sumy zahrnul len sumu 3,282,21 eur, rovnako by sa mala odpočítať polovica z hodnoty motorového vozidla Mitsubishi ASX v celkovej hodnote 21.127 eur, ktoré navrhla prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, čiže polovica činí 10.563,50 eur. Podľa jej názoru by tak po započítaní vyššie uvedených vecí mal byť vyrovnávací podiel žalobkyne vo výške 15. 075.47 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby krajský súd ako odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Rovnako žalovaný nespomína ani to, z akých prostriedkov napríklad hradil výdavky za pohonné hmoty, keďže len on mohol šoférovať spoločné motorové vozidlo vlastnené v priebehu manželstva, čo znamená, že aj výdavky na pohonné hmoty museli byť žalovaným hradené zo spoločných prostriedkov, ktoré logicky musel nejakým spôsobom dostať od žalobkyne, keďže podľa jeho slov ona disponovala finančnými prostriedkami rodiny. Tvrdeniu žalovaného, že do masy BSM patria aj prostriedky zo Sporenia mladých vo výške 10.000 eur, poukazuje na to, že ide o prostriedky, ktoré boli vyplácané pri dovŕšení 18. roku života každého z detí. Deti strán sporu sú 3, dcéra G. dovŕšila 18 rokov v roku 1995, dcéra G. v roku 1999 a syn G. v roku 1996. S odstupom času viac ako 20 rokov je pochopiteľné, že si žalobkyňa nepamätá presnú výšku, avšak aj G. a G. si pamätajú, že tieto peniaze im boli vyplatené, o čom predložili čestné vyhlásenie. V prípade motorového vozidla Peugeot 307 EVČ: LM570CD, toto je bez akýchkoľvek pochybností vo vlastníctve G. H. tak, ako to vyplýva z predložených listinných dôkazov. Vozidlo reálne užíva syn G. H., kúpil ho a splatil leasing, jedine pri prepise vozidla v evidencii uviedol svoju matku dôchodkyňu ako vlastníčku z dôvodu nižšej poisťky, no ona nemá ani vodičské oprávnenie. Pokiaľ ide o motorku zn. Honda CBF 600, túto súd správne zaradil do masy BSM. V neposlednom rade, pokiaľ ide o prikázanie spoločného bytu, je pravdou, že obaja účastníci sú dôchodcovia a obaja si musia požičať finančné prostriedky na vyplatenie, a práve žalobkyňa prisľúbili pomoc dve z troch detí, zatiaľ čo žalovanému len dcéra G., ktorej samej museli rodičia opakovane finančne vypomáhať. Je teda otázne, či by mala dostať finančných prostriedkov na pomoc otcovi. V čase po rozvoze žalobkyňa užívala väčšiu časť, s čím žalovaný súhlasil a uhrádzala aj väčšinu poplatkov spojených s bývaním. V ostatnom poukazuje na dôvody svojho odvolania proti rozsudku, na ktorých trvá.

6. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správne skutkovému a právne záveru o výške vnosu žalobkyne do BSM v rozsahu 3.282,21 eur z titulu rekonštrukcie časti bytu. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie inej výšky finančných prostriedkov. Žalobkyňa neuniesla nielen bremeno tvrdenia, pokiaľ ide o celkovú cenu rekonštrukcie, ale neuniesla ani dôkazné bremeno na preukázanie, že na rekonštrukciu časti bytu v roku 2011 použila výlučne vlastné finančné prostriedky a nie finančné prostriedky BSM, ktoré počas manželstva v dobe od 01.01.2006 do 30.04.2012 každý mesiac niekoľkokrát po častiach vyberala a prevádzala na neznáme čísla účtov. Podľa žalovaného žalobkyňa doposiaľ nepreukázala, že s finančnými prostriedkami na spoločnom účte v období od 01.01.2006 do 30.04.2012 disponovala a tieto použila v súlade s ustanovením § 145 ods. 1 OZ, netvrdil a tým ani nepreukázala, že sú tieto ku dňu zániku BSM spotrebované, preto súd prvej inštancie má tieto finančné prostriedky správne zahrnúť do masy BSM a vyporiadať. Podľa žalobkyne súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď motorové vozidlo Mitsubishi ASX posúdil ako výlučné vlastníctvo žalovaného a toto nezaradil do masy BSM. Žalovaný však v tejto časti považuje rozsudok za správny, pretože vychádza zo správneho vyhodnotenia dôkazov o dispozícii sumy viac ako 26.000 eur žalovaným v rozhodnom období, ktoré žalovaný získal od svojich rodičov, či už vyplatené v hotovosti alebo za predaj rodičovského domu a legitímne ich považoval za svoje dedičstvo. No žalobkyňa, ktorá jediná disponovala so spoločným účtom, nepreukázala, že na kúpu motorového vozidla boli použité spoločné finančné prostriedky, a to ani sčasti. Súd správne konštatoval, že je nepravdepodobné, aby žalobkyňa, ktorá nie je držiteľkou vodičského oprávnenia, súhlasila s kúpou ďalšieho vozidla. Žalovaný sa v ostatnom pridrižiava svojho odvolania a navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote stranami sporu proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP z nasledovných dôvodov:

8. Predmetom sporu bolo v danom prípade vyporiadanie BSM strán sporu po právoplatnom rozvoze ich manželstva.

9. Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t. j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka jednotlivých hodnôt patriacich bývalým manželom. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Predmetom vyporiadania BSM môže byť iba to, čo môže byť predmetom vlastníctva (§ 143 Občianskeho zákonníka), teda nehnuteľnosti, hnutelné veci, pohľadávky a dlhy a čo existovalo ku dňu zániku, pričom v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka je manžel oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo sa z jeho vlastného vynaložilo na spoločný majetok. Neprichádza v zásade do úvahy, aby v rámci vyporiadania BSM bolo vyporiadované to, čo jeden z manželov zo svojho vlastného vynaložil na bežnú spotrebu v manželstve, teda finančné prostriedky jedného z manželov spotrebované v priebehu manželstva na bežnú spotrebu a nie na kompletný majetok. Nemožno v rámci tohto vyporiadania sa domáhať náhrady toho, čo bolo z výlučného vlastníctva jedného z manželov vynaložené na bežnú osobnú spotrebu (teda nie na zadováženie vecí, ktorá tvorí BSM), pričom tieto finančné prostriedky boli spotrebované a v priebehu manželstva a v čase jeho zániku už ani neexistujú.

10. Súd v konaní o vyporiadaní BSM musí predovšetkým zistiť a ustáliť rozsah tohto spoluvlastníctva. Následne sa zameria na zistenie cien vecí, ktoré tvoria predmet BSM, pričom platí zásada, že treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania, avšak z ich stavu ku dňu zániku BSM. V rámci vyporiadania BSM súd i bez návrhu musí prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na samotný majetok niektorého z manželov. Na návrh účastníka musí súd prihliadnuť tiež na to, čo niektorý z manželov z prostriedkov v jeho výlučnom vlastníctve vynaložil na spoločný majetok. Pri stanovení výšky takejto náhrady treba prihliadať na zníženie hodnoty spoločnej veci nadobudnutej z prostriedkov vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov, ku ktorému došlo v čase od jeho nadobudnutia až do vykonania vyporiadania, čo znamená, že oprávnenému manželovi bude zohľadnená táto náhrada

v redukovanej výške. Na zvýšenie hodnoty takto nadobudnutej spoločnej veci však už prihladiť nemožno.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a dôvodov jednotlivých odvolaní, dospel k záveru, že ako odvolanie žalovaného, tak ani odvolanie žalobkyne, nie je dôvodné a nie je mu možné vyhovieť. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1, 2 CSP považuje napadnutý rozsudok za vecne správny, ako vo výrokovvej časti, tak aj v časti jeho odôvodnenia. Zároveň si toto odôvodnenie osvojuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Naviac, k jednotlivým odvolacím námietkam odvolací súd uvádza:

12. Žalobca v podanom odvolaní predovšetkým namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď do masy BSM nezaradil a nevyporiadal finančné prostriedky vo výške 121.239 eur, ktoré podľa neho žalobkyňa postupne vyberala bankomatovou kartou, alebo prevádzala na neznáme čísla účtov zo spoločného účtu manželov v roku 2006 - 2012. V odvolaní tvrdil, že dôkazným bremenom v prípade použitia opakovaných a neodôvodnených výberov bankomatovou kartou a v prípade uskutočnených prevodov vyšších súm na neznáme čísla účtov zo spoločného účtu žalobkyňou bez vedomia žalovaného nemožno zaťažovať žalovaného, ktorý výbery neurobil a on o použití vybraných finančných prostriedkov nijako nebol informovaný, preto nemôže nič tvrdiť a dokazovať. V priebehu prvostupňového konania naproti tomu žalobkyňa tvrdila a preukazovala, že peniaze spotrebovali v rodine, splácali Škodu Fabiu po 10.000,- Sk mesačne, splácali Peugeot 207, kúpili garáž, žalovaný si kúpil drahšie kamery a z predloženého výpisu z účtu IBAN: E.XX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že z účtu boli v priebehu mesiacov opakovane vyberané sumy po 490 eur, keď v mesiaci január 2010 došlo k takýmto výberom dňa 12.01.2010, 14.01.2010, 16.01.2010 a 22.01.2010, v mesiaci február 2010 dňa 10.02.2010, 11.02.2010, 25.02.2010, v mesiaci marec 2010 06.03.2010, 09.03.2010, 10.03.2010 a 11.03.2010. Podobne tomu tak bolo aj v nasledujúcich mesiacoch. Keďže spotrebované prostriedky počas trvania manželstva nemožno vyporiadať v rámci bezpodielového spoluvlastníctva, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, pokiaľ nie je preukázané, že zo spoločného majetku sa dostalo niečo do výlučného vlastníctva toho-ktorého manžela. Aj odvolací súd konštatuje, že v tomto smere žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že žalobkyňa vyberané finančné prostriedky použila výlučne na svoje osobné potreby, respektíve, že by tieto ukladala na svoj súkromný účet. Odvolací súd preto nemohol prisvedčiť uvedenej odvolacej námietke a súhlasí so súdom prvej inštancie, ktorý do masy BSM nezaradil sumu 121.239 eur, pretože odvolateľ toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal a ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie v tomto smere riadne vyhodnotil skutkový stav, keď jasným a zrozumiteľným spôsobom v odôvodnení uviedol, prečo uvedenú sumu nezahrnul do masy BSM.

13. Odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa použitia finančných prostriedkov vo výške 10.000 eur z titulu Sporenia mladých. Žalovaný nepreukázal, že v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva by tieto patrili do spoločného majetku bývalých manželov, pretože nebolo sporné, že zmluvy o sporení boli uzavreté v prospech ich - vtedy maloletých - detí, a preto išlo o peňažné prostriedky ich detí a tieto nemožno potom zaradiť do spoločného majetku manželov, a teda možno konštatovať so záverom prvostupňového súdu, že tieto nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov.

14. Súd prvej inštancie správne nezaradil do masy BSM motorové vozidlo zn. Peugeot 301, ktoré preukázateľne patrí synovi bývalých manželov G. H., ktorá skutočnosť vyplynulo z leasingovej zmluvy č. ZF/13/90976 zo dňa 13.06.2013, z ktorej nepochybne vyplynulo, že leasingovým nájomcom pri predmete leasingu bol výlučne G. H., ktorý sa zaviazal okrem akontácie 4.424 eur zaplatiť 36 mesačných leasingových splátok po 228,23 eur.

15. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, ktorý motorku zn. Honda CBF 600 zaradil do masy BSM a prikázal ju do výlučného vlastníctva žalovaného v hodnote 1.000 eur. V konaní nebolo preukázané, a preto nemohol prisvedčiť žalovanému, že túto motorku daroval dcére G. C., pretože sám žalovaný tvrdil, že predmetnú motorku daroval 24.10.2014, pričom dcéra G. C. získala vodičské oprávnenie až v roku 2018.

16. Čo sa týka prikázania bytu do výlučného vlastníctva žalobkyne a nie žalovanému, ktorý v rámci konania o vyporiadanie BSM žiadal, aby súd byt prikázal do jeho výlučného vlastníctva, odvolací súd uvádza, že návrh o vyporiadanie BSM podala žalobkyňa, ktorá okrem iného poukazovala na to, že

za byt platí vyššiu úhradu, pretože aj užíva v byte viac miestností a v byte ju navštevujú deti, teda prijíma návštevy a na vyplatenie žalovanému sú ochotné jej požičať dve deti, kým žalovaný ťažšie získa finančné prostriedky na jej vyplatenie. Preto v tomto smere zhodne s právnym názorom okresného súdu aj odvolací súd má za to, že takéto rozhodnutie o prikázaní predmetného bytu žalobkyni je dôvodné a odvolací súd v tomto rozhodnutí nezistil pochybenie.

17. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolateľom, ktorý uvádza, že rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, je nepreskúmateľné a vykazuje znaky arbitrárnosti a extrémneho nesúladu medzi skutkovými zisteniami súdu a jeho právnymi závermi, že súd prvej inštancie odňal žalovanému právo na spravodlivé súdne konanie, keď údajne porušil zásadu „rovnosti zbraní“. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, teda strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby súd rozhodol v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15. apríla 2010, sp. zn. 3Cdo 332/2009). K námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že súd je povinný sa zaoberať námietkami, argumentami a návrhmi strán na vykonanie dôkazov, ktoré majú pre rozhodnutie význam, t. j. ktoré sú podstatné. Nevyžaduje sa, aby na každý argument strany bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 15. decembra 2009, sp. zn. 4Cdo 53/2009). S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potom nepovažoval odvolacie námietky žalovaného za dôvodné a tak závažné, aby mohli mať za následok zmenu alebo zrušenie rozsudku, preto jeho odvolanie nepovažoval za dôvodné.

18. Čo sa týka odvolania žalobkyne, ktorá nesúhlasila s výškou finančných prostriedkov, ktoré súd uznal ako jej osobný vklad do predmetnej rekonštrukcie spoločného bytu, keď zotrvala na tvrdení, že celková rekonštrukcia bola vo výške 12.276 eur, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa sama uviedla, že predložila bločky len za časť materiálu na túto rekonštrukciu, teda nie za všetok materiál. Rovnako uvádzala, že rozpísané položky na cenu práce, no opäť nie na všetky a sama uviedla, že je pravda, že na väčšinu položiek chýbajú doklady a dovoľavala sa na ubehnutý čas od rekonštrukcie, ktorá sa vykonávala 8 rokov dozadu, a preto sa údajne všetky daňové doklady neuchovali a navyše uviedla, že je bežné, že veľká časť práce sa vykonávala „načierno“, čiže bez daňového dokladu. Takúto odvolaciu námietku odvolací súd považuje za nezlučiteľnú s právnym poriadkom. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť platí predmetná premisa, že takto tvrdené vynaložené finančné prostriedky v žiadnom prípade nemožno započítať do vykonanej rekonštrukcie bytu. Odvolací súd nezistil pochybenie ani v zistení súdu prvej inštancie, že motorové vozidlo Mitsubishi ASX nepatrí do BSM, pretože žalobkyňa nepreukázala, že kúpnu cenu za toto motorové vozidlo uhradili bývalí manželia zo spoločných finančných prostriedkov, keďže je pravdou, že to bola ona, ktorá spoločné finančné prostriedky spravovala, keď na druhej strane žalovaný preukázal, že toto motorové vozidlo nadobudol z finančných prostriedkov získaných z dedičstva. S poukazom na uvedené odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolacím argumentom žalobkyne, že súd by mal od vyrovnávacieho podielu odpočítať ešte zvyšnú sumu za rekonštrukciu bytu a polovicu hodnoty motorového vozidla Mitsubishi ASX.

19. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny. Odvolací súd uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý oboma sporovými stranami, no odvolací súd v rozsudku súdu prvej inštancie nezistil pochybenie, a preto ho potvrdil z dôvodu vecnej správnosti v celom rozsahu.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný tak, ako aj žalobkyňa, pričom ani žalobkyňa ani žalovaný neboli v odvolacom konaní úspešní, a to ani sčasti. Preto odvolací súd taktiež s prihliadnutím na charakter konania, kedy bol vyporiadavaný majetok oboch sporových strán, pričom jeho vyporiadanie bolo vykonané na základe zachovania zásady rovnosti podielov, rozhodol tak, že žiadnej zo sporových strán nepriznal nárok na náhradu trov konania v súvislosti s odvolacím konaním, nakoľko ani jedna zo sporových strán, ktoré iniciovali odvolacie konanie, nebola v odvolacom konaní úspešná.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)